



(secția maghiară), mă pot socoti o actriță aurorească: conducerea teatrului mi-a oferit destule ocazii să-mi manifest energia tinerească în această minunată și grea profesie, incredințându-mi roluri frumoase, pasionante, diferite...”

Integrându-se într-o mincă de echipă, dotată cu o inteligență scenică remarcabilă, Marta Bălint cântă să-și înnoiască în permanentă resursele și să-și eizeleze modalitățile de exprimare. Aci, s-a impus prin modul original de abordare a unor personaje: Veturia (*Casa care a fugit pe ușă* de Petru Vintilă), Fifi (*Siciliana* de Aurel Baranga), Slavka (*Doctor în filozofie* de Branislav Nușici), Mara (*Titrații* de Raffai Sarolta), Liza (*Aici zorile sînt liniștite* de Boris Vasiliev), Magdó (*Pasărea cîntătoare* de Tamási Áron), Estella (*Postaionul roșu* de Krúdy Gyula). Ūtre timp, a fost descoperită și de cineaști. În filmul *Oaspeți de seară*, și-a făcut debutul cu succes într-un rol principal.

La Teatrul Național din Tg. Mureș, Secția maghiară, Marta Bălint repetă rolul Améliciei din „Escu de Teodor Mușatescu.

„Mă stăpînește neliniștea în fața noii sarcini ce mi s-a incredințat: mă aflu abia în faza căutărilor... Trebuie să dau viață Améliciei, singurul personaj luminos într-o lume de miei și mari lichele. Într-o vreme în care doamnele din înalta societate făceau cu înverșunare politică, personajul „damei voalate”, cu prerogativele ei secrete, cu influența ei ocultă, cu aura de senzațional pe care o poartă, este un miraj, o aspirație, aproape un ideal. Amélicie, în schimb, face, după propriile mărturisiri, politică feminină — nu feminisă! Știe să treacă, nu fără tristețe, dar cu înțelepciune, peste infidelitățile soțului, nu se străduiește «să-l demaște», ci să-l reeștice. Politica ei este o politică a căminului, a căldurii sufletești și a înțelegerii. Această comedie socială a maestrului Tudor Mușatescu îmi oferă prilejul îmbogățirii și diversificării mijloacelor mele de expresie artistică. Ce și-ar putea dori mai mult o actriță tină, dornică de nuce?”

## VIITORUL ROL

### MARTA BALINT

Marta Bălint a absolvit Institutul de teatru „Szentgyörgyi István” din Tg. Mureș în 1968. Ucenicia și-a făcut-o la Teatrul de Nord din Satu-Mare, unde a fost distribuită în numeroase roluri — de la comedii muzicale pînă la partituri de intens dramatism. În 1971, se transferă la Tg. Mureș, „pentru un artist, e un prilej de bucurie înălțătoare, dar, în același timp, și de activare a conștiinței responsabilității, sã dea seamă, seară de seară, în fața spectatorilor din orașul său natal (sînt născută la Tg. Mureș), cum își îndeplinește menirea artistică, în mod demn și cinstit. De opt ani, de cînd face parte din colectivul Teatrului Național din Tg. Mureș

## telex-„teatrul“ • telex-„teatrul“ • telex-„teatrul“

(Continuare din p. 52)

finală a concursului teatrelor profesioniste, în Festivalul „Cîntarea României”, la Tîrgoviște, teatrele populare se confruntau în prima ediție a Festivalului de teatru istoric. Morele Premiū a fost obținut de Teatrul Popular „Tony Bulandra” din Tîrgoviște pentru spectacolul „cu geometrie variabilă” — cum îl definește principalul realizator, regizorul Mihai Dimiu —

cu piesa Sărenadă din trecut de Mircea Dem. Rădulescu Vom reveni. ● Iată jurile care, la etapa finală a teatrelor profesioniste din cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, au premiat pe cei mai buni dintre cei buni. ● Juriul pentru spectacole: Ion Zamfirescu (președinte), Marga Anghelescu, N. Barbu, Margareta Bărbuță, Ileana Berlogea, Szolt Galfalvy, Mi-

runa Ionescu, Victoria Mierlescu, Radu Anton Roman, M. N. Rusu, Natalia Stancu, Victor Bibicioiu, Mihai Vasiliu. Juriul pentru recitaluri: Irina Răchiteanu-Șirianu (președinte), Dina Cocco, Nicolae Brancimir, Kocsir Maria, Mircea Rădulescu, Ioana Mărgineanu, Emanuel Enghel. Juriul spectacolelor pentru copii și tineret: Ion Cojar (președinte), Lucia Ol-





## VIITORUL ROL

### SERGIU TUDOSE

Sergiu Tudose a fost ucenicul profesorului și regizorului Al. Finți. Repartizat la Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani, a fost distribuit de la început în roluri de protagonist: Ferdinand (*Intrigă și iubire* de Schiller), Niu (*Micii burghezi* de Maxim Gorki), Cațavencu (*O scrisoare pierdută* de I. L. Caragiale). Dar cariera sa începe cu adevărat odată cu integrarea în colectivul Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Iași; formându-se în cadrul tradiționalei școli ieșene, dar tinzând către o expresivitate modernă, Sergiu Tudose se impune printre colegii săi de generație. Privite pătrunzătoare, siluetă subțire, flexibilă, mobilitate spirituală, capacitate de automodelare, trăire sensibilă — iată însușiri care întemeiază abordarea unor personaje ca: Britannicus (*Britannicus* de Racine), Trigorin (*Pescărușul*) și Trofimov (*Livada de vișii*

de A. P. Cehov), Polixenes (*Poveste de iarnă* de Shakespeare), James Tylor Jr. (*Luatul drum al zilei către noapte* de Eugen O'Neill), Fredrik (*Pelicanul* de A. Strindberg), John Worthing (*Ce înseamnă să fii Onest* de Oscar Wilde), Mercur (*Amphytrion* de Peter Hacks), Regele Ighațiu (*Ivona, principesa Burgundiei* de W. Gombrowicz), Shannon (*Noaptea iguanei* de Tennessee Williams), Edlek (*Tango* de Slawomir Mrozek), Gelu Burscanu (*Jocul ielilor* de Camil Petrescu), Marat (*Bietul meu Marat* de Aleksei Arbuzov), Emil Copilu (*Rețeta*) și Gheorghe (*Sîmbătă la Veritas* de M. R. Jacoban).

În pregătire la Teatrul Național „Vasile Alecsandri”: *Paznicii de noapte* de Stratis Karras. Traducerea: Polixenia Carambi.

„Viitorul meu rol este Gavril din piesa *Paznicii de noapte*. Gavril e o apariție insolită printre rolurile mele și, poate tocmai de asta, îl primesc cu bucurie: pentru că îmi propune alte reguli, un non-joc. N-am ce face, mă prind în el, ca de fiecare dată, și mă duc acolo unde mă cheamă, la marginea marginii unei societăți care strivește tot ce-i omenește. Acolo, Gavril stă și așteaptă ceva care să-l salveze, să-l scoată din văgăuna mizeră unde zina doarme, iar noaptea păzește; între aceste monotone coordonate, își consumă ce i-a mai rămas din energie într-o meschină rică fără sfârșit cu partenerul său întru viață ticăloasă, Pepi (Dionisie Viten). Cei doi se chinuie reciproc, ca două fiare închise în aceeași cușcă; câteodată se înțeleg, uneori se suportă, dar, de despărțit, nu se pot despărți; deci, se știu unul pe celălalt, arbitrați, pe toate planurile, de Erofilii (Virginia Carabiu-Raicu), replica feminină a acestor foști oameni.

Singura cale de a ieși din această situație ar fi solidaritatea, dar ei sînt orbiți de măruntele lor vanități. O vor realiza doar în final, nu în folosul lor, ci pentru a o ajuta pe Anna, fătură stranie, pe care o va interpreta Violeta Popescu.

Maria Marin

## telex-., teatrul“•telex-., teatrul“•telex-., teatrul“

teanu, Dorina Tănăsescu, Doina Șipoș, Valeriu Grama, Valeria Ducea, Agnes Caraba, Dan Constantinescu, Eugenia Stoica. ● Mai găsiți în librărie volumul de versuri postume „Strigăt din somn” al regretatului actor Ion Bog. ● Agenția de teatru din Tulcea a editat un caiet-program, pe hirtie de excelență calitate, anunșind spectatorilor tulcenii suita de spectacole din „sta-

giunea permanentă mai-septembrie 1979”. Nimic de zis, spectacole bune, nimic de zis, inițiativa agenției de teatru, lăudabilă, dar... de la primul rind tipărit, autorii caietului-program dau cu bita-u... deltă: „Noua stațiune...” zic ei, și noi trebuie să înțelegem „noua stațiune”. Mai departe: Fluierașul fermecat se cheamă Fluerașu... Pe Adrian Pinteau l-au hotezat Andrei Pinteau, pe Paul Bort-

novschi — Paul Borovschi, pe Constantin Cubleșan — Constantin Cubleșan, pe Tudor Popescu — Traian Popescu, pe François Pamfil — Françoise Pamfil, pe Leonard Calcea — Leonard Calcea, pe Carmen Maria Strujac — Carmen Maria Strujeanu ș.a.m.d. Nu-i păcat de hirtie, frați căuzași tulcenii? Fiți mai grijulii cu litera tipărită, că vi se duce

Faima